

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์สถานการณ์การป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลเชิงคำ จังหวัดพะเยา

ผู้เขียน นางยุพิน อินหลง

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร. ดารารวรรณ ต๊ะปิ่นตา

บทคัดย่อ

การฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าเป็นปัญหาที่สำคัญและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อตัวผู้ป่วยเองและครอบครัว วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ของการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าที่มารับบริการในโรงพยาบาลเชิงคำ จังหวัดพะเยา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวนกลุ่มละ 10 คน ประกอบด้วย 1) ผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 2) ครอบครัวของผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 3) สมาชิกในชุมชนที่ดูแลผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า และ 4) บุคลากรสุขภาพที่ดูแลผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แนวคำถามในการสัมภาษณ์สำหรับ 4 กลุ่มตัวอย่าง ทั้งแบบสัมภาษณ์รายบุคคลและแบบสัมภาษณ์รายกลุ่ม และ 3) แบบสังเกตบุคลากรสุขภาพในการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์เนื้อหา และจัดประเด็นแยกเป็นหมวดหมู่

ผลการศึกษามีดังนี้ ในกลุ่มผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า พบว่า 1) จำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าไม่รับรู้ว่าตนมีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย 2) ส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย 3) ส่วนใหญ่ไม่ได้ป้องกันการฆ่าตัวตาย และ 4) ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการช่วยเหลือในการป้องกันการฆ่าตัวตายจากชุมชน สำหรับกลุ่มครอบครัว พบว่า 1) จำนวนครึ่งหนึ่งของสมาชิกในครอบครัวไม่ทราบว่าภาวะซึมเศร้าสามารถนำไปสู่การฆ่าตัวตาย และ 2) สมาชิกในครอบครัวทั้งหมดยังต้องการการสนับสนุนจากบุคลากรของโรงพยาบาลในการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มี

ภาวะซึมเศร้า ส่วนกลุ่มชุมชน พบว่า 1) จำนวนครั้งหนึ่งของสมาชิกในชุมชนต้องการให้ครอบครัวดูแลผู้ที่มีภาวะซึมเศร้ามากขึ้น และ 2) สมาชิกในชุมชนทั้งหมดยังคงต้องการการสนับสนุนจากบุคลากรของโรงพยาบาลเกี่ยวกับการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า ในกลุ่มบุคลากรสุขภาพ พบว่า 1) ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการประเมินความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 2) ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้แบบคัดกรองความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย 3) ส่วนใหญ่ไม่ใช้ระเบียบปฏิบัติของโรงพยาบาลในการดูแลผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าและมีความคิดฆ่าตัวตาย 4) ส่วนใหญ่ไม่มีระบบติดตามสำหรับการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 5) ทั้งหมดมีปัญหาในการคัดกรองเพื่อการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 6) ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการดูแลและการส่งต่อเกี่ยวกับการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 7) ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 8) จำนวนครั้งหนึ่งของบุคลากรสุขภาพไม่ได้ให้ข้อมูลการดูแลตนเองแก่ผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า 9) จำนวนครั้งหนึ่งของบุคลากรสุขภาพไม่ได้ให้ข้อมูลแก่สมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับการดูแลผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า และ 10) ส่วนใหญ่ไม่ได้บันทึกเกี่ยวกับการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า

ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำข้อมูลไปพัฒนาระบบการป้องกันการฆ่าตัวตายในผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าของโรงพยาบาลเชิงคำ จังหวัดพะเยา สำหรับกลุ่มผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า ครอบครัวชุมชน และบุคลากรสุขภาพ

Independent Study Title	Situational Analysis of Prevention for Suicide in Persons with Depression, Chiangkham Hospital, Phayao Province
Author	Mrs. Yupin Inlong
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta

ABSTRACT

Suicide in persons with depression is a significant problem and increasing trend, this impact themselves and their family. The objective of this study was to analyze the situation of prevention for suicide in persons with depression receiving services at Chiangkham hospital, Phayao province. The samples were purposively selected and consisted of 4 groups and 10 subjects in each group including: 1) persons with depression, 2) family of persons with depression, 3) community members who care for persons with depression, and 4) health care personnel who care for persons with depression. The instruments used for collecting data were: 1) personal information questionnaires, 2) interview question guideline for 4 groups of subjects both individual interview questions and group interview questions, and 3) personnel observation form in prevention of suicide in persons with depression. Data were analyzed using descriptive statistics, content analysis and categorization.

The results revealed as follows. Among persons with depression: 1) half of them did not perceive themselves as having suicide risk, 2) most lacked knowledge about suicide risk, 3) most did not prevent suicide, and 4) most were not helped for suicide prevention by community. Among the families, it was found that: 1) half of the family members did not know that depression could lead to suicide, and 2) all of family members still needed support from hospital personnel for suicide prevention in persons with depression. Among the community members, it

was found that: 1) half of them needed the family to take more care of persons with depression, and 2) all of them still needed support from hospital personnel to prevent suicide in persons with depression. Among health care personnel, it was found that: 1) most did not assess the suicide risk in persons with depression, 2) most did not use the suicide risk screening form, 3) most did not use hospital procedure in caring for persons with depression who had suicidal ideas, 4) most did not have the follow up system for prevention in persons with depression, 5) all of them had problems in screening for suicide prevention in persons with depression, 6) most had problems in caring and referring for suicide prevention in persons with depression, 7) most were not trained about suicide prevention in persons with depression, 8) half did not provide information regarding self care for persons with depression, 9) half did not provide information about caring persons with depression for their family, and 10) most did not record about suicide prevention in persons with depression.

The results of this study could serve as information for development of suicide prevention in persons with depression in Chiangkham hospital, Phayao province for persons with depression, family, community, and health care personnel.